

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 7. november 2022

Sag BS-37212/2021-KBH

██████████
(advokat Thomas Stigaard Hansen)

mod

██████████
(advokat Carsten Grosen)

Denne afgørelse er truffet af konstitueret dommer Nina Ringsted.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 29. september 2021.

Sagen vedrører spørgsmålet, om et økonomisk tab som følge af et forlænget uddannelsesforløb og deraf følgende forsinket indtræden på arbejdsmarkedet skal erstattes med et standardiseret beløb efter erstatningsansvarslovens § 1 om "andet tab" eller som tabt arbejdsfortjeneste efter lovens § 2.

██████████ har fremsat følgende påstand: ██████████ skal til ██████████
betale 269.148,82 kr. med procesrente fra den 6. august 2021 af
269.148,82 kr.

██████████ har fremsat påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Der er under sagen enighed om, at [REDACTED] har lidt et økonomisk tab som følge af en ulykke den 16. august 2018, og at [REDACTED] skal dække tabet som følge af skaden. Der er desuden enighed om opgørelsen af påstanden.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 10. februar 2020, at [REDACTED] den 16. august 2018 som fodgænger blev påkørt af en bil, som skulle dreje. [REDACTED] pådrog sig et hovedtraume og efterfølgende et postkommotionelt syndrom. Ulykken var ifølge lægen utvivlsomt årsagsgivende til de på daværende tidspunkt aktuelle gener.

Af e-mails af 25. oktober 2018 og 5. februar 2019 fra Copenhagen Business School fremgår, at [REDACTED] var sygemeldt i perioden fra den 16. september 2018 til den 31. august 2019.

Af brev af 3. juli 2020 fra advokat Thomas Stigaard Hansen på vegne af [REDACTED] til [REDACTED] fremgår:

" ...

Den 4. september 2019 genoptog hun sin kandidatuddannelse og er fortsat studieaktiv. Imidlertid har hun været nødsaget til at udskyde et fag grundet de ved ulykken pådragne helbredsmæssige gener og har således efter 1. semester afsluttet fag svarende til 22,5 ECTS mod normalt 30 ECTS.

Min klient forventer at kunne indhente de manglende 7,5 ECTS point ved at tage ekstra fag på summer school, men jeg skal for god ordens skyld tage forbehold for at fremsætte et supplerende krav på erstatning for forsinket uddannelse, hvis dette alligevel ikke kan lade sig gøre. ..."

Af brev af 5. august 2021 fra [REDACTED] til [REDACTED] fremgår:

" ...

På baggrund heraf finder vi, at din klient nu har sandsynliggjort, at denne som følge af sin sygemelding vil lide et økonomisk tab som følge af forlængelsen af uddannelsen.

I den forbindelse er det vores opfattelse, at din klient er berettiget til en godtgørelse for forlænget uddannelse svarende til en forlængelse med 1 år, hvilke jf. domspraksis skønsmæssig kan fastsættes til kr. 60.000,00. ..."

Forklaring

█ har forklaret, at hun gennemførte sin bacheloruddannelse på normeret tid. Hun startede på sin kandidatuddannelse den 1. september 2018 og blev kørt ned den 16. september 2018. Hun var sygemeldt i et år, hvorefter hun gennemførte uddannelsen på normeret tid. Hun blev ansat den 1. august 2021 i en styrelse. Hun har fortsat gener fra ulykken.

Parternes synspunkter

█ har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for påstanden gøres det gældende, at sagsøgte som lovpligtigt ansvarsforsikringsselskab for ulykken skal betale erstatning og godtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens regler herom, herunder også erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Efter erstatningsansvarsloven og lovens forarbejder, har skadelidte som klart udgangspunkt krav på at få sit fulde økonomiske tab dækket.

Det gøres i den sammenhæng gældende, at den i retspraksis udviklede standarderstatning for forsinkelse af uddannelse, jf. herved "andet tab" i lovens § 1, bør reserveres til de tilfælde, hvor der nok foreligger et økonomisk tab, men hvor størrelsen heraf kan være vanskelig at opgøre. Der kan for eksempel foreligge bevisusikkerheder, hvis studiet allerede af andre årsager var forsinket eller ikke færdiggøres.

Der er imidlertid ikke nogen reelle bevisusikkerheder i denne sag, hverken vedrørende studieforlængelsens varighed eller årsag. Der er heller ikke nogen usikkerhed om indtægtstabets størrelse, da sagsøger har opnået ansættelse indenfor sit fag straks efter endt kandidatuddannelse, der, fraset studieforsinkelsen grundet ulykken, blev gennemført på normeret tid.

Der henvises i øvrigt til Højesterets præmisser i dom af 27. november 2008 (U2009.485H). Af Højesterets præmisser fremgår udtrykkeligt, at § 1, stk. 1 krav er erstatning for tab og ikke en godtgørelse. Opgørelsen af tabet for forsinket uddannelsesforløb kan enten tage udgangspunkt i, at skadelidte har haft forøgede udgifter under uddannelsen som følge af det forsinkede forløb, eller i en fremtidig tabt arbejdsfortjeneste som følge af forsinket erhvervsstart. I dommen havde skadelidte imidlertid kun rejst krav om en standardgodtgørelse efter § 1, stk. 1, og ikke tabt arbejdsfortjeneste. Højesteret tilkendte standardbeløbet, som påstået.

Højesteretsdommen kan omvendt ikke anvendes som præjudikat for, at erstatningen altid skal fastsættes i henhold til erstatningsansvarsloven § 1. Kan skadelidte, som sagsøger, bevise, at ansættelse er en realitet, har sagsøger krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i henhold til EAL § 2 for den periode, hvor sagsøger var sygemeldt og ville have været i arbejde, hvis det ikke havde været for tilskadekomsten, jf. hertil Personskadehåndbogen III, Neugebauer m.fl. s. 222.

..."

█ har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand gør sagsøgte gældende, at det påhviler sagsøger at bevise, at sagsøger har et økonomisk tab i det af sagsøger anførte omfang.

Det påhviler i den forbindelse sagsøger at bevise, at sagsøgers økonomiske tab kan henføres til ulykken den 16. september 2018.

Kravet til styrken af dette bevis er, at det skal være mere end overvejende sandsynligt, at sagsøgers tab kan henføres til ulykken den 16. september 2018.

Det bestrides, at sagsøger har løftet bevisbyrden for, at sagsøgers anførte økonomiske tab kan henføres til ulykken den 16. september 2018.

Det bestrides, at sagsøgers forsinkelse af uddannelse skal opgøres efter erstatningsansvarsloven § 2. Det gøres gældende, at sagsøgers forsinkede færdiggørelse af sin uddannelse skal erstattes efter erstatningsansvarslovens § 1, som "andet tab", jf. blandt andet U1991.570H, U2005.2590V, FED2008.287V, FED2015.28Ø og FED2016.99Ø.

Forud for 1984 kunne erstatning for forsinkelse af uddannelse erstattes efter § 15, stk. 1 i den daværende ikrafttrædelseslov til straffeloven. Idet bestemmelsen blevet foreslået ophævet, blev det i forarbejderne til lovændringen af erstatningsansvarsloven i 1984 bemærket, at der ikke var tilsigtet ændring i praksis for erstatning til personer under uddannelse, som har fået uddannelsen forlænget. Det blev derfor bemærket, at erstatningen for forsinkelse af uddannelse, fra lovens ikrafttræden, kunne ydes som "andet tab".

Det fremgår af Erstatningsansvarsloven med kommentarer, 7. udgave (side 51-52), at praksis for erstatning for forsinkelse af uddannelse siden 1984 har været, at erstatning i nogle tilfælde ydes som egentlig erstat-

ning for tabt arbejdsfortjeneste, og i andre tilfælde ydes som erstatning for de ulemper og udgifter en forlængelse medfører.

Udgangspunktet i praksis har været, at der ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis skadelidte var tæt på uddannelsens afslutning, og ulempeerstatning/erstatning for merudgifter i andre tilfælde.

Det gøres derfor gældende, at forsinkelse af uddannelse alene skal erstattes i henhold til erstatningsansvarslovens § 2, hvis uddannelsens færdiggørelse var nært forestående, hvorved der ikke har været usikkerhedsmomenter i forhold til færdiggørelsens tidspunkt.

Når færdiggørelsen ikke er nært forestående, forligger der mange usikkerhedsmomenter, som kan påvirke færdiggørelsestidspunktet for uddannelsen samt tidspunktet for skadelidtes erhvervelse af første job.

Det gøres gældende, at færdiggørelsen af studiet skal være indenfor få måneder, hvis erstatningen skal kunne tilkendes som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Der henvises i den forbindelse til FED2008.287V, hvor skadelidte alene manglende sit speciale, og derved alene manglede 6 måneder af sin uddannelse. I den sag blev skadelidtes forsinkelse alligevel erstattet som andet tab efter § 1, svarende til 30.000 kr.

På baggrund af retspraksis må det derfor kunne lægges til grund, at sagsøger, som alene havde påbegyndt kandidatuddannelsen på tidspunktet for ulykken, og derved manglede 2 år, ikke var at betragte som at være tæt på uddannelsens afslutning.

Sagsøger har gjort gældende, at sagsøgers dokumenterede studieforsinkelse og opnåelse af arbejde efter endt studie, er tilstrækkelig dokumentation for, at sagsøger er berettiget til erstatning efter erstatningsansvarslovens § 2. Dette bestrides.

Det gøres gældende, at vurderingen af, om der forelå usikkerhedsmomenter, skal foretages på tidspunktet hvor skaden skete.

Det bestrides, at der ikke foreligger usikkerhedsmomenter på skadetidspunktet, fordi skadelidte efterfølgende har færdiggjort sin uddannelse og fået et job.

Det bemærkes i den forbindelse, at skadelidte, i FED2008.287V, under retssagen, kunne dokumentere afslutning af sin uddannelse og efterføl-

gende ansættelse. Til trods herfor vurderede landsretten, at skadelidtes forsinkede afslutning af uddannelse skulle erstattes efter erstatningsansvarslovens § 1.

Det bestrides derfor, at det forhold, at sagsøger afsluttede sin uddannelse og kort tid efter fik et job, medfører, at der ikke på skadestidspunktet var betydelige usikkerhedsmomenter angående færdiggørelsen af sagsøgers netop opstartede 2-årige kandidatuddannelse.

Det gøres derfor gældende, at sagsøgers tab for forsinkelse af uddannelse, i henhold til praksis, skal opgøres som "andet tab" efter § 1. Henset til, at sagsøgte allerede har udbetalt 60.000 kr. i erstatning for forsinkelse af uddannelse, har sagsøger derfor ikke krav på yderligere erstatning.

Det bestrides, at U2009.485H kan påberåbes til støtte for, at sagsøger kan få tilkendt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det gøres i den forbindelse gældende, at Højesteret i sagen fastsatte erstatningen med udgangspunkt i en fremtidig tabt arbejdsfortjeneste, som netop blev fastsat skønsmæssigt efter erstatningsansvarslovens § 1, tilsvarende udbetalingen foretaget af sagsøgte i indeværende sag.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det kan lægges til grund, at sagen alene vedrører spørgsmålet, om [REDACTED] økonomiske tab skal erstattes med et standardiseret beløb efter erstatningsansvarslovens § 1 om "andet tab" eller som tabt arbejdsfortjeneste efter lovens § 2.

Påstanden om erstatning vedrører tabt arbejdsfortjeneste i perioden fra den 1. august 2020 til den 1. august 2021. [REDACTED] var sygemeldt fra studiet på grund af ulykken fra den 17. september 2018 og frem til den 31. august 2019.

Efter erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Da [REDACTED] ikke var sygemeldt i nogen del af den periode, som erstatningskravet vedrører, finder erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, således ikke anvendelse.

[REDACTED] tab som følge af en forlænget uddannelse og dermed forsinket indtræden på arbejdsmarkedet er herefter omfattet af "andet tab" i erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1.

På den baggrund frifindes [REDACTED].

Efter sagens udfald skal [REDACTED] til [REDACTED] betale 40.000 kr. i sagsomkostninger. Sagsomkostningerne udgøres alene af omkostninger til advokatbistand og er fastsat under hensyn til sagens værdi, forløb, udfald og til, at [REDACTED] ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

[REDACTED] frifindes.

[REDACTED] skal til [REDACTED] betale sagsomkostninger med 40.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.